

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

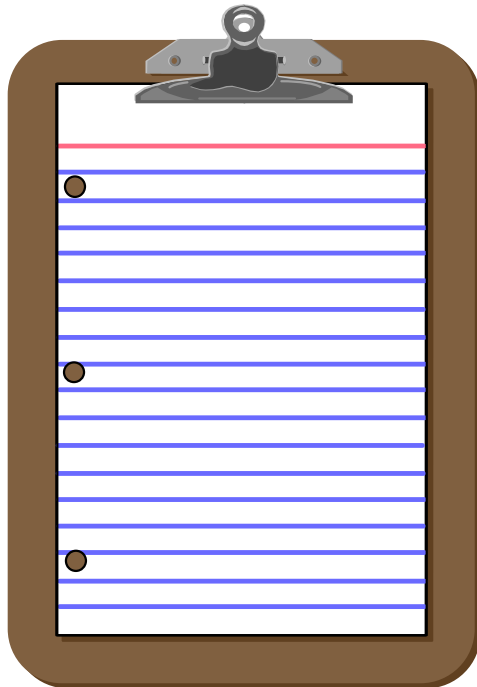
Επιχειρησιακή Έρευνα

Θεωρία Διαδικότητας

Η παρουσίαση προετοιμάστηκε από τον Ν.Α. Παναγιώτου

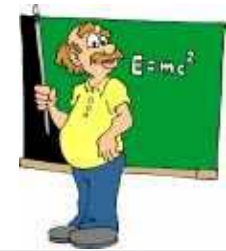
Περιεχόμενα Παρουσίασης

- 1. Βασικά Θεωρήματα**
- 2. Παραδείγματα**
- 3. Οικονομική Ερμηνεία**
- 4. Συμπεράσματα**

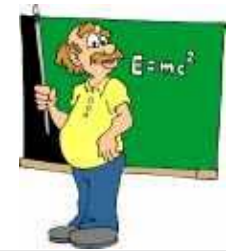
Κανονική Μορφή Μαθηματικού Μοντέλου του Γενικού Προβλήματος ΓΠ

- Η αντικειμενική συνάρτηση μεγιστοποιείται
- Οι περιορισμοί είναι όλοι ανισότητες ($\leq$)
- Δεν υπάρχει περιορισμός για το πρόσημο των b_i
- Δηλαδή:
  - ◆ $\max_r z = \sum_{j=1}^r c_j x_j$ με τους περιορισμούς:
    - $\sum_{j=1}^r a_{ij} x_j \leq b_i$ για $i = 1, 2, \dots, m$
    - $x_j \geq 0$, για $j = 1, 2, \dots, r$
- Κάθε πρόβλημα ΓΠ μπορεί να τεθεί στην κανονική μορφή

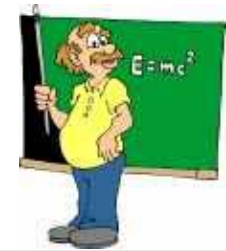
Βασικές Τεχνικές

- $\min z = c_1 x_1 + c_2 x_2 + \dots + c_r x_r$ ισοδυναμεί με:
 $\max z' = -z = -c_1 x_1 - c_2 x_2 - \dots - c_r x_r$
- $\geq$ ισοδυναμεί με $-\leq-$
- $\sum_{j=1}^r \alpha_{ij} x_j = b_i$ ισοδυναμεί με
 $\sum_{j=1}^r \alpha_{ij} x_j \leq b_i$ και
 $\sum_{j=1}^r \alpha_{ij} x_j \geq b_i$ ή $-\sum_{j=1}^r \alpha_{ij} x_j \leq -b_i$

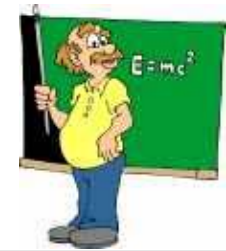
Ορισμένες Γενικές Αρχές (1/2)...

- Το δυαδικό πρόβλημα είναι ένα πρόβλημα ελαχιστοποίησης σε κανονική μορφή
- Όταν το πρωτεύον πρόβλημα έχει n μεταβλητές απόφασης, τότε το δυαδικό έχει n περιορισμούς. Ο 1ος περιορισμός του δυαδικού συσχετίζεται με την μεταβλητή x_1 του πρωτεύοντος, ο 2ος με τη μεταβλητή x_2 κ.ο.κ.
- Όταν το πρωτεύον έχει m περιορισμούς, το δυαδικό έχει m μεταβλητές. Η μεταβλητή του δυαδικού u_1 συσχετίζεται με τον πρώτο περιορισμό του πρωτεύοντος κ.ο.κ.

Ορισμένες Γενικές Αρχές (2/2)...

- Τα δεξιά τμήματα των περιορισμών του πρωτεύοντος προβλήματος γίνονται οι σταθερές της αντικειμενικής συνάρτησης στο δυαδικό πρόβλημα
- Οι σταθερές της αντικειμενικής συνάρτησης στο δυαδικό πρόβλημα γίνονται τα δεξιά τμήματα των περιορισμών του δευτερεύοντος
- Οι σταθερές των περιορισμών της μεταβλητής i του πρωτεύοντος προβλήματος γίνονται οι σταθερές στον περιορισμό i του δυαδικού προβλήματος

Ένα Παράδειγμα Κανονικοποίησης...

$$\min z = 3 x_1 - 3 x_2 + 7 x_3$$

...με τους παρακάτω περιορισμούς:

$$x_1 + x_2 + 3 x_3 \leq 40$$

$$x_1 + 9 x_2 - 7 x_3 \geq 50$$

$$5 x_1 + 3 x_2 + 3.5 x_3 = 20$$

$$x_1, x_2, x_3 \geq 0$$

...και που στην κανονική μορφή γίνεται:

$$\max z' = -z = -3 x_1 + 3 x_2 - 7 x_3$$

...με τους παρακάτω περιορισμούς:

$$x_1 + x_2 + 3 x_3 \leq 40$$

$$-x_1 - 9 x_2 + 7 x_3 \leq -50$$

$$5 x_1 + 3 x_2 + 3.5 x_3 \leq 20$$

$$-5 x_1 - 3 x_2 - 3.5 x_3 \leq -20$$

$$x_1, x_2, x_3 \geq 0$$

Σύγκριση Πρωτεύοντος & Δυαδικού Προβλήματος

$$\max z_x = c_1 x_1 + c_2 x_2 + \dots + c_j x_j + \dots + c_r x_r$$

$$a_{11} x_1 + \dots + a_{1j} x_j + a_{1r} x_r \leq b_1$$

...

$$a_{i1} x_1 + \dots + a_{ij} x_j + a_{ir} x_r \leq b_i$$

...

$$a_{m1} x_1 + \dots + a_{mj} x_j + a_{mr} x_r \leq b_m$$

$$\text{και } x_j \geq 0, j = 1, 2, \dots, r$$

$$\min z_u = b_1 u_1 + \dots + b_i u_i + \dots + b_m u_m$$

$$a_{11} u_1 + \dots + a_{i1} u_i + a_{m1} u_m \geq c_1$$

...

$$a_{1j} u_1 + \dots + a_{ij} u_i + a_{mj} u_m \geq c_j$$

...

$$a_{1r} u_1 + \dots + a_{jr} u_j + a_{mr} u_m \geq c_r$$

$$\text{και } u_i \geq 0, i = 1, 2, \dots, m$$

...και σε μητρική μορφή...

$$\max z_x = c x$$

$$R x \leq b$$

$$x \geq 0$$

...και σε μητρική μορφή...

$$\min z_u = b' u$$

$$R' u \geq c'$$

$$u \geq 0, \text{ όπου } u = [u_1, u_2, \dots, u_m],$$

Ένα Ακόμα Παράδειγμα...

$$\max z_x = 2 x_1 + 3 x_2 + 7 x_3$$

$$\min z_u = 15 u_1 + 4 u_2 + 22 u_3 + 6 u_4 + 9 u_5$$

...με τους παρακάτω περιορισμούς: ...με τους παρακάτω περιορισμούς:

$$2 x_1 + 3 x_2 \leq 15$$

$$x_1 + x_3 \leq 4$$

$$4 x_2 + 7 x_3 \leq 22$$

$$x_1 + x_2 + x_3 \leq 6$$

$$3 x_1 + x_2 \leq 9$$

$$x_1, x_2, x_3 \geq 0$$

$$2 u_1 + u_2 + u_4 + 3 u_5 \geq 2$$

$$3 u_1 + 4 u_3 + u_4 + u_5 \geq 3$$

$$u_2 + 7 u_3 + u_4 \geq 7$$

$$u_1, u_2, u_3, u_4, u_5 \geq 0$$

Βασικά Θεωρήματα (1/3)

- **Θεώρημα 6:** Το δυαδικό του δυαδικού ενός προβλήματος ΓΠ είναι αυτό το ίδιο το πρωτεύον πρόβλημα
- **Θεώρημα 7:** Εάν, είτε το πρωτεύον είτε το δυαδικό πρόβλημα έχει πεπερασμένη βέλτιστη δυνατή λύση, τότε και το άλλο έχει πεπερασμένη βέλτιστη δυνατή λύση και η βέλτιστη τιμή της αντικειμενικής συνάρτησης των δύο προβλημάτων είναι η ίδια, δηλαδή: $\max z_x = \min z_u$

Εάν ένα από τα δύο προβλήματα έχει λύση μη πεπερασμένη τότε το άλλο πρόβλημα δεν έχει δυνατή λύση (το αντίστροφο δεν ισχύει)

Βασικά Θεωρήματα (2/3)

- **Θεώρημα 8:** Η βέλτιστη τιμή της i δυαδικής μεταβλητής u_i ισούται με την **αρνητική** (θετική στην περίπτωση που το πρωτεύον είναι πρόβλημα ελαχιστοποίησης με περιορισμούς $\geq$) **τιμή του οριακού καθαρού εισοδήματος της i -στης μεταβλητής αποκλίσεως του πρωτεύοντος** προβλήματος που βρίσκεται στην τελευταία σειρά του πίνακα της βέλτιστης λύσης
- **Θεώρημα 9:** Η βέλτιστη τιμή της j -στης μεταβλητής αποκλίσεως του δυαδικού προβλήματος ισούται με την **αρνητική** (θετική στην περίπτωση που το πρωτεύον είναι πρόβλημα ελαχιστοποίησης με περιορισμούς $\geq$) **τιμή του οριακού καθαρού εισοδήματος της j -στης αρχικής μεταβλητής του πρωτεύοντος**, που βρίσκεται στην τελευταία σειρά του πίνακα της βέλτιστης λύσης

Βασικά Θεωρήματα (3/3)

- **Θεώρημα 10:** Αν και το πρωτεύον και το δυαδικό πρόβλημα έχουν πεπερασμένες δυνατές λύσεις και είναι $(x_1, x_2, \dots, x_{r+m})$ μία βασική δυνατή μη βέλτιστη λύση του πρωτεύοντος με αντίστοιχα οριακά καθαρά εισοδήματα $c_j - z_j$ τότε η
$$u_i = z_{r+i} = -\bar{c}_{r+i} \quad \text{για } i=1, 2, \dots, m$$
$$u_{m+j} = z_j - c_j = -\bar{c}_j \quad \text{για } j=1, 2, \dots, r$$
- Η Simplex ψάχνει για βασικές μη βέλτιστες λύσεις (η βέλτιστη είναι η τελευταία) στο πρωτεύον πρόβλημα, αλλά συγχρόνως, εμμέσως (μέσω του αντίστοιχου δυαδικού) ψάχνει μη δυνατές λύσεις καλύτερες της βέλτιστης
- Το παραπάνω είναι αποτέλεσμα του ότι μη βέλτιστες δυνατές λύσεις οποιουδήποτε των δύο προβλημάτων είναι συμπληρωματικές προς βασικές λύσεις του άλλου προβλήματος

Άλλο Ένα Παράδειγμα...

$$\max z_x = 2x_1 + x_2$$

$$\min z_u = 8u_1 + 10u_2 + 6u_3 + 2u_4$$

...με τους παρακάτω περιορισμούς: ...με τους παρακάτω περιορισμούς:

$$x_1 + x_2 \leq 8$$

$$3x_1 - x_2 \leq 10$$

$$x_1 + 2x_2 \leq 6$$

$$x_2 \leq 2$$

$$x_1, x_2 \geq 0$$

$$u_1 + 3u_2 + u_3 \geq 2$$

$$u_1 - u_2 + 2u_3 + u_4 \geq 1$$

$$u_1, u_2, u_3, u_4 \geq 0$$

Επίλυση Πρωτεύοντος, Αρχικός Πίνακας...

Βάση	α_1	α_2	α_3	α_4	α_5	α_6	x_B
α_3	1	1	1	0	0	0	8
α_4	3	-1	0	1	0	0	10
α_5	1	2	0	0	1	0	6
α_6	0	1	0	0	0	1	2
$C_j - Z_j$	2	1	0	0	0	0	$z=0$

$r=2$ ←

↑ $k=1$

Επίλυση Πρωτεύοντος, Δεύτερος Πίνακας...

Βάση	α_1	α_2	α_3	α_4	α_5	α_6	x_B
α_3	0	4/3	1	-1/3	0	0	14/3
α_1	1	-1/3	0	1/3	0	0	10/3
α_5	0	7/3	0	-1/3	1	0	8/3
α_6	0	1	0	0	0	1	2
$c_j - z_j$	0	5/3	0	-2/3	0	0	$z=20/3$

$r=2$ ←

↑ $k=1$

Επίλυση Πρωτεύοντος, Τελικός Πίνακας...

Βάση	α_1	α_2	α_3	α_4	α_5	α_6	x_B
α_3	0	0	1	-1/7	-4/7	0	22/7
α_1	1	0	0	2/7	1/7	0	26/7
α_2	0	1	0	-1/7	3/7	0	8/7
α_6	0	0	0	1/7	-3/7	1	6/7
$c_j - z_j$	0	0	0	-3/7	-5/7	0	$z^* = 60/7$

Θεώρημα 9

Θεώρημα 8

Λύσεις
Διαδικού
Προβλήματος →

$$u^*_5 = 0, u^*_6 = 0$$

$$u^*_1 = 0, u^*_2 = 3/7, u^*_3 = 5/7, u^*_4 = 0$$

$$z^*_u = 60/7$$

Οικονομική Ερμηνεία (1/4)

- x_j : Η στάθμη της δραστηριότητας j
- c_j : Η μοναδιαία αξία (κέρδος) της δραστηριότητας j
- b_i : Η ποσότητα του πόρου i που διατίθεται συνολικά
- a_{ij} : Η ποσότητα του πόρου i που καταναλίσκεται από την δραστηριότητα j
- u_i : (αξία / μον. μέτρ. x_j) / (μον. μέτρ. πόρου i / μον. μέτρ. x_j) = αξία / μον. μέτρ. πόρου i
- u_i^* : Μοναδιαία ή οριακή αξία (marginal value) του πόρου i

$$a_{1j} u_1 + \dots + a_{ij} u_i + a_{mj} u_m \geq c_j$$

Οικονομική Ερμηνεία (2/4)

Πρωτεύον Πρόβλημα

Με δεδομένη την αξία ανά μονάδα προϊόντος, ζητείται να βρεθεί η ποσότητα παραγωγής που θα μεγιστοποιεί την αξία της συνολικής παραγωγής. Οι περιορισμοί αναφέρονται σε περιορισμένη παρουσία των πόρων.

Διαδικό Πρόβλημα

Με δεδομένη τη διαθεσιμότητα κάθε πόρου (b_i), ζητείται να βρεθεί η αξία ανά μονάδα πόρου ώστε η συνολική αξία των πόρων να ελαχιστοποιείται. Οι περιορισμοί απαιτούν η ανά μονάδα αξία των πόρων να είναι μεγαλύτερη ή ίση από την αξία κάθε μονάδας που παράγεται.

Οικονομική Ερμηνεία (3/4)

α_{ij} : Η ποσότητα του πόρου i που καταναλίσκεται από την δραστηριότητα j

u_i : Μοναδιαία αξία πόρου i για εκείνον που χρησιμοποιεί τον πόρο

$\sum_{i=1}^m \alpha_{ij} u_i$: Αποδιδόμενο κόστος λειτουργίας δραστηριότητας j

Η ποσότητα επί την μοναδιαία αξία του πόρου i θα πρέπει να υπερβαίνει το κέρδος που θα μπορούσε να ληφθεί από την δραστηριότητα...

$$\sum_{i=1}^m \alpha_{ij} u_i \geq c_j$$

... αλλιώς το u_i θα υποεκτιμούσε τις αληθινές αποδιδόμενες αξίες μερικών από τους διαθέσιμους πόρους

Οικονομική Ερμηνεία (4/4)

$$z^*_u = b_1 u^*_1 + b_2 u^*_2 + \dots + b_m u^*_m$$

Το u^*_i μας δίνει το **ρυθμό αύξησης (ή μείωσης) του κέρδους** που συνεπάγεται η αύξηση (ή μείωση) της ποσότητας b_i του διαθέσιμου πόρου i μέσα σε ορισμένα όρια μεταβολής του b_i στα οποία διατηρείται η βέλτιστη βάση. **Άρα, η u^*_i μπορεί να ερμηνευθεί ως η μοναδιαία ή οριακή αξία του πόρου i**

Παράδειγμα:

Η αύξηση της διαθέσιμης ποσότητας του πόρου i κατά 1 σημαίνει αύξηση του κέρδους κατά u^*_i (εφόσον η βέλτιστη βάση παραμένει η ίδια)

Συσχέτιση Πρωτεύοντος & Δυαδικού

Θα πρέπει να προσεχθούν τα παρακάτω:

1. Εάν ο i -στός περιορισμός του πρωτεύοντος προβλήματος είναι ισότητα, η αντίστοιχη i -στη μεταβλητή του δυαδικού προβλήματος δεν έχει περιορισμό ως προς το πρόσημο.
2. Εάν η j -στή μεταβλητή του πρωτεύοντος προβλήματος δεν έχει περιορισμό ως προς το πρόσημο, ο j -στός περιορισμός του δυαδικού του θα είναι ισότητα. Αυτή είναι και η μόνη περίπτωση που θα έχουμε σχέση ισότητας στο δυαδικό πρόβλημα.

Σύνοψη Συσχέτισης Πρωτεύοντος & Δυαδικού

Πρωτεύον Πρόβλημα

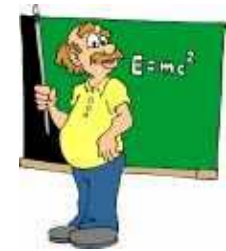
- Πρόβλημα μεγιστοποίησης
- Συντελεστές αντικειμενικής συνάρτησης
- Σταθεροί όροι περιορισμών
- Τεχνολογική μήτρα
- Περιορισμοί
  - i στη ανισότητα $\leq$
  - i στη ανισότητα $=$
- Μεταβλητές
  - $x_j \geq 0$
  - $x_j \leq 0$

Δυαδικό Πρόβλημα

- Πρόβλημα ελαχιστοποίησης
- Σταθεροί όροι περιορισμών
- Συντελεστές αντικειμενικής συνάρτησης
- Ανάστροφη Τεχνολογική μήτρα
- Μεταβλητές
  - $u_j \geq 0$
  - $u_j \leq 0$
- Περιορισμοί
  - j -στη ανισότητα $\geq$
  - j -στη ανισότητα $=$

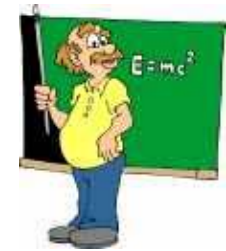
Χρησιμότητα Θεωρίας Διαδικότητας

- Διευκολύνει την επίλυση του αντίστοιχου πρωτεύοντος προβλήματος σε ορισμένες περιπτώσεις
- Παρέχει οικονομικές πληροφορίες για τα μεγέθη του πρωτεύοντος
- Χρησιμεύει στην πραγματοποίηση αναλύσεων ευαισθησίας

Παράδειγμα Προβλήματος Διαδικότητας

- Έστω ότι κάποιος αντιμετωπίζει το κλασικό πρόβλημα διαίτας, σύμφωνα με το οποίο επιχειρείται να ελαχιστοποιηθεί το κόστος αγοράς τροφίμων ώστε να εξασφαλιστούν κάποιες ελάχιστες ποσότητες βιταμινών
  - Έστω, λοιπόν, ότι ενδιαφερόμαστε για 2 βιταμίνες, τις A και C, οι οποίες μπορούν να εξασφαλιστούν από έξι διαφορετικές τροφές, τις $\Phi_1, \Phi_2, \Phi_3, \Phi_4, \Phi_5, \Phi_6,$

Δεδομένα Προβλήματος

	Περιεκτικότητα Τροφίμων ανά 100 γραμμάρια						
Βιταμίνες	Φ1	Φ2	Φ3	Φ4	Φ5	Φ6	Min Ποσότητα
A	1	0	2	2	1	2	9
C	0	1	3	1	3	2	19
Τιμή Πώλησης	1.05	0.90	1.80	1.50	0.75	0.66	

Μαθηματική Διατύπωση Προβλήματος

- $\text{Min } z = \text{Min} \{ 1.05x_1 + 0.90x_2 + 1.80x_3 + 1.50x_4 + 0.75x_5 + 0.66x_6 \}$
- Περιορισμοί
  - $x_1 + 2x_3 + 2x_4 + x_5 + 2x_6 \geq 9$
  - $2x_2 + 3x_3 + x_4 + 3x_5 + 2x_6 \geq 19$
  - $x_i \geq 0, i = 1..6$
- Εισάγουμε δύο βοηθητικές μεταβλητές s_1 και s_2
- Αντικειμενικός σκοπός είναι ο περιορισμός του κόστους λαμβάνοντας όμως τις ελάχιστα απαιτούμενες βιταμίνες A και C

Τελικός Πίνακας Simplex Προβλήματος

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	s_1	s_2	x_B
b_1	$\frac{3}{4}$	$-\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{5}{4}$	0	1	$-\frac{3}{4}$	$\frac{1}{4}$	2
b_2	$-\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$-\frac{1}{2}$	1	1	0	$\frac{1}{2}$	5	5
$c_j - z_j$	0.93	0.69	0.93	1.05	0	0	0.12	0.21	$Z^* = 5.07$

- Εάν η δίαιτα θα έπρεπε να αυξηθεί κατά μία μονάδα σε A θα έπρεπε να πληρώσω €0.12 παραπάνω από τα 5.07 (= z)
- Αντίστοιχα ισχύουν και για τη βιταμίνη C

Διαδικές Τιμές

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	s_1	s_2	x_B
b_1	$\frac{3}{4}$	$-\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{5}{4}$	0	1	$-\frac{3}{4}$	$\frac{1}{4}$	2
b_2	$-\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$-\frac{1}{2}$	1	1	0	$\frac{1}{2}$	5	5
$c_j - z_j$	0.93	0.69	0.93	1.05	0	0	0.12	0.21	$Z^* = 5.07$

■ Με βάση το δυαδικό πρόβλημα ισχύει:

- $u_1 = 0.12, u_2 = 0.21$
- $u_3 = 0.93, u_4 = 0.69, u_5 = 0.93, u_6 = 1.05, u_7 = 0, u_8 = 0$

Διατύπωση Διαδικού Προβλήματος

- Έστω ότι ένας φαρμακοποιός μπορεί να εξασφαλίσει τις βιταμίνες A και C σε φαρμακευτικά σκευάσματα και θέλει να παρέχει εναλλακτική λύση στους ίδιους πελάτες με αυτούς που επιδιώκουν την απόκτηση μίας ελάχιστης ποσότητας βιταμινών ίδιας με αυτής του προηγούμενου προβλήματος
- Για να είναι τα φαρμακευτικά σκευάσματα **ανταγωνιστικά**, θα πρέπει η μοναδιαία τιμή στην οποία προσφέρονται (έστω Y_A και Y_C) να συμφέρει σε σχέση με την αγορά των τροφίμων του αρχικού προβλήματος
- Άρα, η τιμή για κάθε συνδυασμό βιταμινών που αντιστοιχούν σε ένα τρόφιμο θα πρέπει να είναι μικρότερη από το κόστος του τροφίμου στην αγορά

Μαθηματική Διατύπωση Διαδικού Προβλήματος

■ Αντικειμενική Συνάρτηση

- $\text{Max} \{ 9 Y_A + 19 Y_C \}$, δηλαδή μεγιστοποίηση των εσόδων του φαρμακοποιού για το ελάχιστο των βιταμινών που ζητά ο κάθε πελάτης

■ Υφιστάμενοι Περιορισμοί

- $Y_A \leq 1.05$ (Τιμή Τροφίμου Φ_1)
- $Y_C \leq 0.90$ (Τιμή Τροφίμου Φ_2)
- $2Y_A + 3Y_C \leq 1.80$ (Τιμή Τροφίμου Φ_3)
- $Y_A + Y_C \leq 1.50$ (Τιμή Τροφίμου Φ_4)
- $Y_A + 3Y_C \leq 0.75$ (Τιμή Τροφίμου Φ_5)
- $2Y_A + 2Y_C \leq 0.66$ (Τιμή Τροφίμου Φ_6)

Επίλυση Διαδικού Προβλήματος

- Για την επίλυση του προβλήματος, πρέπει να εισαχθούν έξι βοηθητικές μεταβλητές ($\varepsilon_1 \dots \varepsilon_6$), οι οποίες εκφράζουν τη διαφορά της τιμής μίας μονάδας τροφής Φ_i στην αγορά τροφίμων σε σχέση με το φαρμακείο
- Η επίλυση του προβλήματος οδηγεί στον προσδιορισμό των ακόλουθων τιμών
  - $Y_A^* = \text{€}0.12, Y_C^* = \text{€}0.21$
  - $\varepsilon_1 = 0.93, \varepsilon_2 = 0.69, \varepsilon_3 = 0.93, \varepsilon_4 = 1.05, \varepsilon_5 = 0, \varepsilon_6 = 0$

Οι ε_5 και ε_6 είναι εκτός βάσης, επομένως παίρνουν τις τιμές 0

Ερμηνεία Δυαδικού Προβλήματος

- Εάν οι βιταμίνες πωληθούν προς 12 και 21 λεπτά, τότε τα τρόφιμα Φ_5 και Φ_6 δεν θα έχουν διαφορά σε σχέση με την αγορά (στοιχείο που είχε προκύψει έμμεσα και από το πρωτεύον πρόβλημα, αφού αυτά τα δύο τρόφιμα είχαν δώσει τη βέλτιστη λύση)
- Τα τρόφιμα Φ_1 , Φ_2 , Φ_3 , και Φ_4 είναι ακριβότερα στην αγορά απ' ό,τι στο φαρμακείο κατά τα νούμερα των μεταβλητών $\varepsilon_1 \dots \varepsilon_5$
- Επομένως, οι δυαδικές τιμές εκφράζουν την αξία των Ά Ύλων του προβλήματος (όπως οι βιταμίνες είναι οι Ά Ύλες των τροφίμων)
- Εάν αυξηθούν οριακά οι τιμές ενός περιορισμού, η επίπτωση στην αντικειμενική συνάρτηση θα ισούται οριακά με τη δυαδική τιμή του αντίστοιχου περιορισμού

Ερμηνεία Δυναμικών Τιμών

- Η δυναμική (ή δυναμική) τιμή που αντιστοιχεί σε έναν περιορισμό (αφού εισάγεται η αντίστοιχη βοηθητική μεταβλητή για να καταστήσει την ανισοσύτητα σε ισότητα) είναι η αύξηση της τιμής της αντικειμενικής συνάρτησης που θα προκύψει από μοναδιαία αύξηση της αντίστοιχης σταθεράς b_j του περιορισμού
- Η δυναμική τιμή μιας Ά Ύλης είναι η πραγματική (εσωτερική) αξία (ή κόστος) που έχει οριακά μία μονάδα αυτής της Ά Ύλης στη δεδομένη παραγωγή

Επιπλέον Κόστος

- Το επιπλέον κόστος μίας μεταβλητής i είναι η μεταβολή την οποία πρέπει να υποστεί ο συντελεστής αυτής της μεταβλητής στην αντικειμενική συνάρτηση ώστε η μεταβλητή αυτή να πάρει θετική τιμή στη βέλτιστη λύση
- Το επιπλέον κόστος εκφράζεται από το οριακό καθαρό εισόδημα

Επιπλέον Κόστος

- Ένας τρόπος για να επαληθευτεί το επιπλέον κόστος ενός προϊόντος είναι ο εξής:
  - α. Να υπολογιστεί η αξία του προϊόντος
  - Αξία ενός προϊόντος είναι το άθροισμα των αξιών των συστατικών του, όπου η αξία μίας μονάδας Α Ύλης είναι η δυική της τιμή
  - Π.χ. Για την τροφή Φ_3 , που περιλαμβάνει 2 βιταμίνες Α και 3 βιταμίνες C έχουμε: $\alpha_3 = 2 Y_A + 3 Y_C = 2 * 0.12 + 3 * 0.21 = 0.87$
  - β. Να αφαιρεθεί η αξία του προϊόντος από τον συντελεστή του προϊόντος στην αντικειμενική συνάρτηση
  - Έτσι, για το παράδειγμα του Φ_3 , είναι $c_3 = 1.80$ και $\varepsilon_3 = c_3 - \alpha_3 = 1.80 - 0.87 = \text{€}0.93$

Εισαγωγή στην Ανάλυση Ευαισθησίας

- Με τον όρο «ανάλυση ευαισθησίας» αναφερόμαστε στη μελέτη και ανάλυση της λύσης, όταν μεταβάλλονται ορισμένες από τις σταθερές προϋποθέσεις του προβλήματος
- Μπορούμε να ορίσουμε τρία βασικά είδη ανάλυσης ευαισθησίας που αντιστοιχούν σε:
  - Μεταβολές στους **συντελεστές της αντικειμενικής συνάρτησης**
  - Μεταβολές στη **διαθεσιμότητα των περιορισμών**
  - **Εισαγωγή πρόσθετης μεταβλητής**

Παράδειγμα...

Μία επιχείρηση χρησιμοποιεί 3 πρώτες ύλες, τις Α, Β και Γ για να παράγει δύο προϊόντα Π_1 και Π_2 . Με βάση τις προδιαγραφές της παραγωγής, για την παραγωγή μίας μονάδας προϊόντος Π_1 πρέπει να χρησιμοποιηθούν 1 μονάδα Α, 1 μονάδα Β και 2 μονάδες Γ. Για μία μονάδα προϊόντος Π_2 απαιτούνται 2 μονάδες Α, 1 μονάδα Β και 1 μονάδα Γ. Η επιχείρηση διαθέτει αποθέματα ύψους 30, 20 και 36 μονάδων Α, Β και Γ αντίστοιχα. Τα προϊόντα πωλούνται στην αγορά με €200 (Π_1) και €300 (Π_2) ανά μονάδα. Ζητείται να βρεθούν οι ποσότητες των Π_1 και Π_2 οι οποίες πρέπει να παραχθούν ώστε να μεγιστοποιηθεί το συνολικό εισόδημα.

Διαμόρφωση Προβλήματος Γραμμικού Προγραμματισμού

Πρώτη Ύλη	Προϊόντα		Ολικό Διαθέσιμο Απόθεμα
	1	2	
A	1	2	30
B	1	1	20
Γ	2	1	36
Τιμή Πώλησης	200	300	

$$\text{Max } \{Z = 200 x_1 + 300 x_2\}$$

$$x_1 + 2 x_2 \leq 30$$

$$x_1 + 2 x_2 \leq 20$$

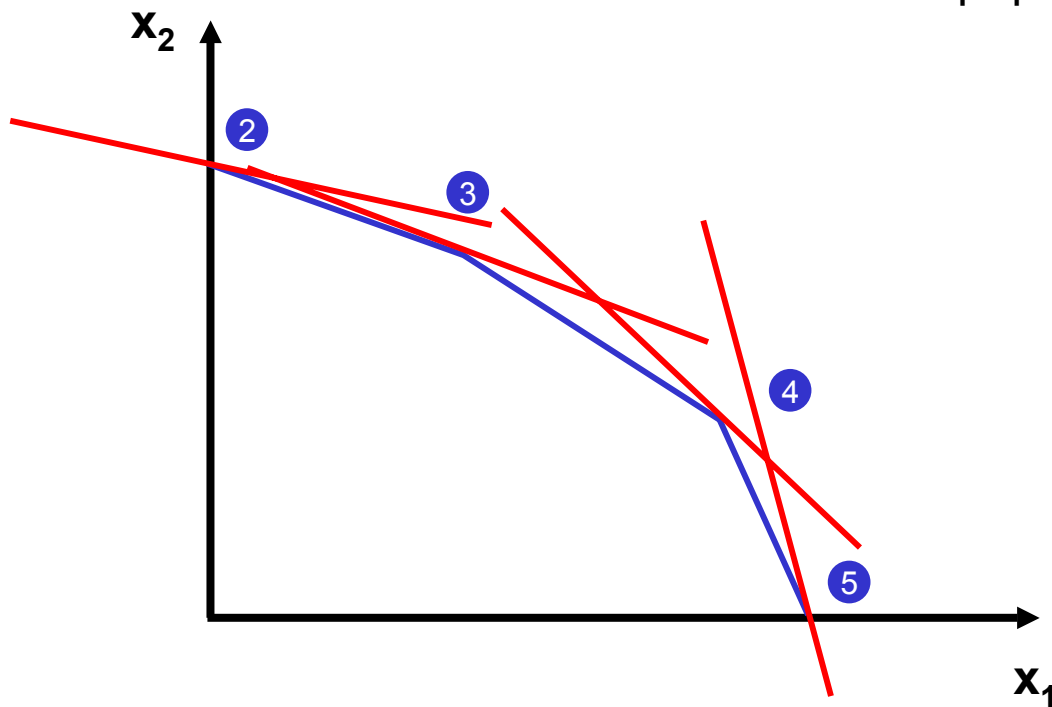
$$2x_1 + x_2 \leq 36$$

$$x_1 \geq 0, x_2 \geq 0$$

Μεταβολές στους Συντελεστές της Αντικειμενικής Συνάρτησης

Μικρή μεταβολή στην αντικειμενική συνάρτηση δεν μεταβάλλει τη βέλτιστη λύση του προβλήματος

Η κλίση ορίζεται ως c_1 / c_2

$$\text{Max } \{Z = 200 x_1 + 300 x_2\}$$

$$x_1 + 2 x_2 \leq 30$$

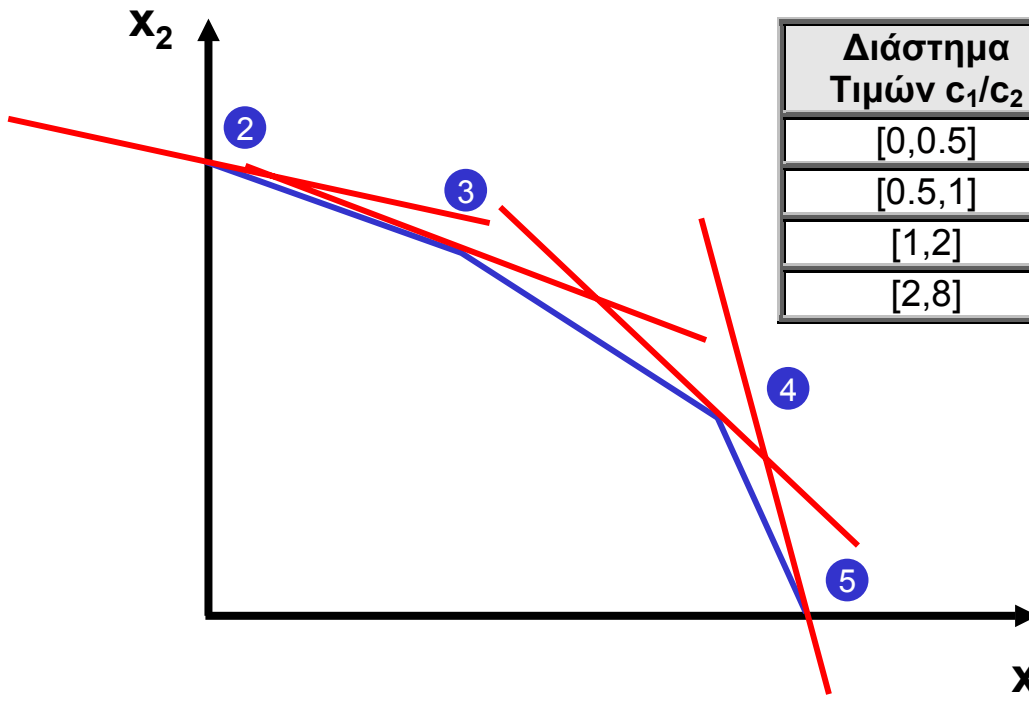
$$x_1 + 2 x_2 \leq 20$$

$$2x_1 + x_2 \leq 36$$

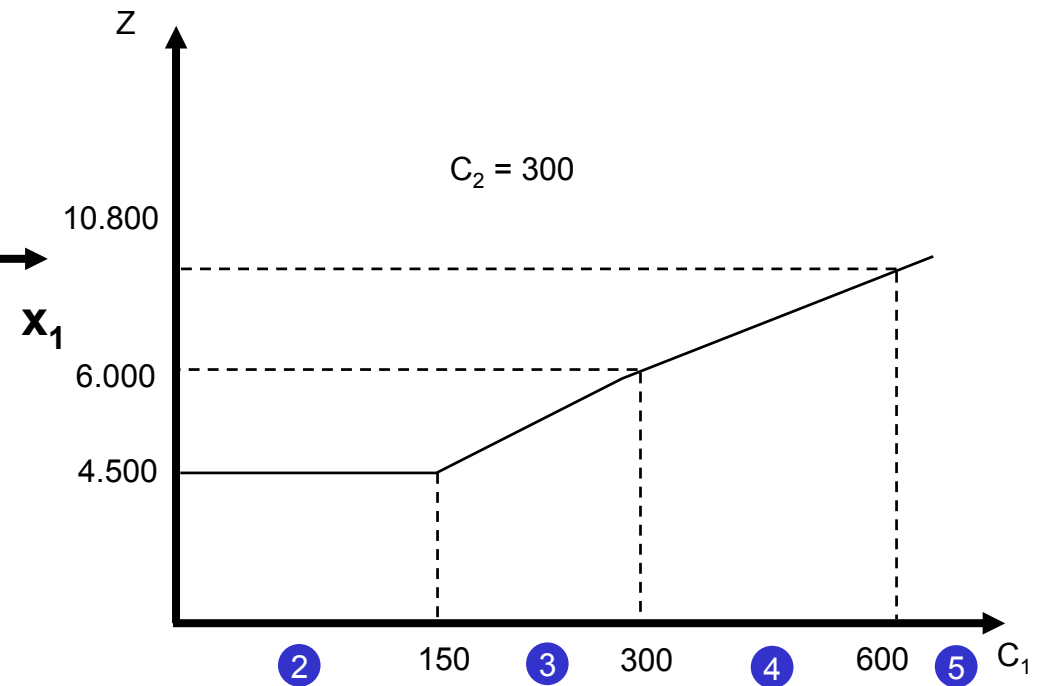
$$x_1 \geq 0, x_2 \geq 0$$

Μεταβολές στους Συντελεστές της Αντικειμενικής Συνάρτησης

Διάστημα Τιμών c_1/c_2	Άριστη Γωνία	Τιμές (x_1, x_2)	Z
$[0, 0.5]$	2	$(0, 5)$	$Z_1 = 15 c_2$
$[0.5, 1]$	3	$(10, 10)$	$Z_2 = 10 c_1 + 15 c_2$
$[1, 2]$	4	$(16, 4)$	$Z_3 = 16 c_1 + 15 c_2$
$[2, 8]$	5	$(18, 0)$	$Z_4 = 18 c_1$

Επιπτώσεις στις Δυαδικές Τιμές

- Εάν αλλάξει ο συντελεστής μίας βασικής μεταβλητής τότε αλλάζουν οι δυαδικές τιμές
- Εάν αλλάξει ο συντελεστής μίας μη βασικής μεταβλητής, τότε υπάρχουν δύο περιπτώσεις:
  - Εάν η αλλαγή καθιστά τη μεταβλητή λιγότερο ανταγωνιστική (σε πρόβλημα μεγιστοποίησης μειωθεί ο συντελεστής της), τότε δεν υπάρχει καμία μεταβολή στις δυαδικές τιμές
  - Εάν η αλλαγή καθιστά τη μεταβλητή ανταγωνιστικότερη, τότε οι δυαδικές τιμές αλλάζουν μόνο εάν η μεταβολή στο συντελεστή είναι μεγαλύτερη από το επιπλέον κόστος αυτής της μεταβλητής

Μεταβολές στις Δεξιές Σταθερές των Περιορισμών

- Εάν ένας περιορισμός είναι ισότητα, τότε οποιαδήποτε μεταβολή στην αντίστοιχη διαθεσιμότητα του πόρου επιδρά αυτόματα στη βέλτιστη λύση
- Εάν ένας περιορισμός ισχύει με ανισότητα, τότε μικρές μεταβολές στην αντίστοιχη διαθεσιμότητα δεν έχουν καμία επίδραση στη βέλτιστη λύση

Ερωτήσεις...

